

Amit egykor a Váci-út munkásai megkerestek a kapitalistáknak, azok ennek legalább egyrészét a Váci-utcában költötték el. Itt lett a prijtiből ékszer a feleségnek, bunda és selyem a szeretőnek.

Pest világvárosi fényűzését a Váci-utcában kezdte és alakította ki boltjainak és szalonjainak káprázatos pompájával s törzsközönségének pazarló életmódjával. Az aránylag nem hosszú és nem széles utca az előkelőség és gazdagság látszatáva! vonta be azokat, akik itt sétáltak, adtak, vettek ékszert, szőrmét, selymet, váltót és — szerelmet. Az a „hölgy” vagy „úr”, aki ebben az utcában csináltatta ruháját, cipőjét vagy adta el magát ezekért a javakért, külön kaszuba tartozott, melyben a munka és a munkás valami távoli, ismeretlen, lenézett lény volt.

Pedig a munka emberei közül is éltek itt sokan a pazar kirakatok mögött, az udvarok mélyén meghúzódo műhelyekben. Dolgoztak itt cipészek, szabók, masamódnók, hímző- és

varrolányok összezsúfoltan, kevés bérért sokat. Kora reggel érkeztek és dolgoztak késő estig, amikor kimerülten és éhesen siettek haza a tömegszállások homályába, hogy másnap újra kezdjék a munkát és reménytelenséget. Ezekkel a Váci-utca sétálói és vásárlói nemigen találkoztak s aligha gondoltak arra, hogy a ruha és selyeming, amit hordanak, a munkásnyomor és durva kizsákányolásnak milyen mélységéből került elősdi, fürdetett testükre.

Az utca ma is élénk, a kirakatok meglepően gazdagok, de egészen más a levegője és a közönsége, mint a felszabadulás előtt volt. Dolgos emberek jönnek-mennek, vásárolnak, dolgoznak az épületek állványain vagy raknak le árukat, ládákat. A boltok többnyire állami üzletek.

— Jól ismertem a régi Váci-utcát is, hiszen húsz éve dolgozom ebben az utcában — mondja Demeter Lajosné, aki most az utcában levő gyermekruházati üzem vezetője.

— Milyen volt?

— Egymás hegyén-hátán dolgoztunk, vakoskodtunk a műhelyben. A nagy szezon idején hetenként háromszor-négyszer is bent kellett maradnunk tovább dolgozni, néha reggelig is, de túlórárt nem fizettek. Aki mukkanni mert, kirágták. Csináltuk a legszebb ruhákat az ingyenélőknek, mi meg rongyosan jártunk és lyukas cipőben.

— Mi a véleménye a mostani Váci-utcáról?

— Örvendek, hogy az úri söpredék eltűnt belőle. Örvendek, hogy ez az utca is a miénk, azoké, akik újjáépítették és dolgoznak benne — mondja derülten.

Igaza van, ma már a Váci-utca is a dolgozók utcája.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy:

394.04

Osztályozás

Hely

Idő

11. 1950. 1

Személy:

Helyszám: